

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Földesi Ferenc ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kovács S. Ilona ügyvéd által képviselt alperes ellen szerződés semmisségének a megállapítása iránt a Budaörsi Városi Bíróságnál 7.P.22.353/2007. szám alatt megindított és másodfokon a Pest Megyei Bíróság 4.Pf.22.367/2008/3. számú ítéletével befejezett perében az említett számú másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - a 2009. évi január hó 13. napján megtartott tárgyalás alapján - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 4.Pf.22.367/2008/3. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 10 000 (tízezer) forint felülvizsgálati költséget.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A peres felek házastársak voltak. Az 1995. augusztus 19-én kelt átvételi elismervény elnevezésű okirat azt tartalmazza, hogy a felperes a mai napon átvett az alperestől 2 000 000 forintot, amely összeg átvételével rendeződött a kettőjük közötti anyagi megállapodás, amely 1993. júniusában különválásukkor jött létre. Az összeg átvételét aláírásával elismeri, a továbbiakban semmiféle követelése nincs. Ezt az okiratot az alperes készítette, tanúként a felek gyermekei, ifj. S. Gy. és S. I. aláírták. Az okiraton szerepel a felperes névaláírása is. A peres felek között

tulajdonjog megállapítása iránt a B.-i Városi Bíróság előtt per indult, amely perben a felperes elismerte, hogy az átvételi elismervény szövegét nem ő írta, az aláírás azonban a sajátja.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az átvételi elismervény elnevezésű okirat nem jött létre, azt nem ő írta alá, illetve az aláírás nem a saját írása folytán, hanem valamilyen más módon került az okiraatra. Vitatta az okirat tartalmát is.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította, a felperes fellebbezése folytán másodfokon eljáró bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság által helytállónak elfogadott elsőfokú ítélet indokolása szerint az okiratot tanúként aláíró ifj. S. Gy. és S. I. egyező előadást tettek arra vonatkozóan, hogy az elismervény arra tekintettel jött létre, hogy a felperes az alperestől 2 000 000 forintot kért, aminek fejében egyéb követelésiről lemondott. Egyezően nyilatkoztak arra vonatkozóan is, hogy az elismervény aláírása S. I. lakásán történt, ahol a felperes részére 1 000 000 forint átadásra került, a felperes 1 000 000 forint összegű tartozását pedig az alperes kifizette ifj. S. Gy. feleségének. Az okiraton lévő aláírás tekintetében igazságügyi szakértő igazolta, hogy az iraton lévő aláírás a felperes természetes kézírása. A szakértő erre vonatkozó kérdés alapján arra is kitért, hogy a tanúk és a felperes aláírása iratra kerülésének sorrendjét megállapítani nem lehet, a tudomány és technika jelenlegi fejlettségi szintjén írások, kézírások iratra kerülésének időpontját szakértői módszerekkel meghatározni nem lehet. A tanúk vallomásait és az igazságügyi szakértő véleményét támasztotta alá a peres felek között folyamatban volt perben a felperes részéről elhangzott az a nyilatkozat, amely szerint az okiraton lévő aláírás a sajátja. Az elsőfokú bíróság újabb szakértőt nem rendelt ki, mert az újabb szakértői véleménytől nem várható eredmény.

A jogerős ítélet ellen - elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése és új eljárás elrendelése, másodlagosan a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatala érdekében - a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Ebben kifejtette, hogy a másodfokú bíróság egyenként, külön-külön és összességében is helytelenül értékelte a bizonyítékokat, eljárása sértette a Pp. 206. §-át. Előadta, tudott arról, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok mérlegelésére csak kivételesen van lehetőség, de az anyagi jogszabálysértésekre is figyelemmel a bizonyítékok újbóli számbavétele és értékelése szükséges.

Hivatkozott a Ptk. 200. § (2) bekezdésére, mely szerint magánokirat hamisítás elkövetése esetén az okirat semmis. Állította, hogy az okiratot nem ő írta alá, az aláírás nem tőle származik. Támogató körülményként kérte értékelni azt, hogy amennyiben a kérdéses okiratot aláírja, akkor a K., F. cím után beírta volna a házszámot. Ennek hiánya arra enged következtetést, hogy akik a hamisított okiratot készítették nem ismerték akkori lakcímét. Előadta, hogy az igazságügyi írásszakértőtől kapott tájékoztatás szerint, vagy az aláírása feletti részről vegyi úton kivették a szöveget és oda új szöveget írtak, vagy az általa ismeretlen szöveg alá oda tükrözték aláírását. Ezeket a módszereket nem ismerte, ezért nélkülözhetetlen lett volna újabb szakértő kirendelése. Végül utalt arra, hogy gyermekei nem tekinthetők elfogulatlan tanúknak és ifj. S. Gy.-né részére az alperes nem fizetett semmiféle felperesi tartozást, mert azt a jogosult közvetlenül megkapta, amit a B.-i Városi Bíróságon megindított perben kíván bizonyítani.

Az alperes ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a rendelkezésre álló bizonyítékok - különösen a szakértői vélemény - értékelése alapján megállapított tényállást vitatta. A Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati ügyekben követett töretlen gyakorlata szerint a felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. Felülmérlegelésre csak igen kivételesen akkor kerülhet sor, ha a tényállás feltáratlan maradt, iratellenes vagy okszerűtlen, illetve logikai ellentmondást tartalmaz. Az adott esetben ez nem állapítható meg.

Jogerős ítéletében a bíróság a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján a felek előadását helyesen vetette össze a per során felmerült bizonyítékokkal. Ennek alapján helyesen állapította meg, a felperes nem tudta bizonyítani azt az állítását, hogy az 1995. augusztus 19. napján kelt átvételi elismervény elnevezésű okiratot nem írta alá, az aláírás nem tőle származik, ezért az okirat semmis.

A felperes az 5. sorszámú jegyzőkönyvbe foglaltan elismerte, hogy kapott 1 000 000 forintot az alperestől és az okiraton „az aláírása van ugyan rajta, de nem azt írta alá”. A pénz átadásának körülményeiről is beszámolt. Előadta, hogy fia közölte: meg van a

pénz és mehet az alpereshez érte. Az alperes írta az átvételi elismervényt, ő pedig aláírta.

Az okiratot tanúként aláíró ifj. S. Gy. és S. I. vallomása egybehangzó volt a pénz átadásának körülményeiről, az 1 000 000 forintot meghaladó összeg feltüntetésének okáról és az okiratnak a felperes részéről történő aláírásáról. A tanúk a felek gyermekei; vallomásuk a felperes elismerésére is figyelemmel és arra tekintettel, hogy az okiratot tanúként írták alá annyiban tekinthetők elfogultaknak, amennyiben az a szülő-gyermek viszonylatában általában elvárható.

Az elsőfokú eljárásban kirendelt dr. L. Gy. igazságügyi kéz- és gépirás szakértő 9. sorszám alatt előterjesztett írásbeli szakvéleménye szerint az É., 1995. augusztus 19. keltezésű átvételi elismervény iraton S. Gy. aláírás természetes kézírás, amely a felperes saját kezű írása.

A szakértő arra nem tudott választ adni, hogy az okiraton található tartalmi szöveg és az aláírások okiratra kerülésének mi volt a sorrendje, mert az szakértői módszerrel nem állapítható meg.

A szakvélemény aggálytalan, kiegészítése, új szakértő kirendelése ezért nem indokolt (Pp. 182. § (3) bekezdés).

Nem tévedett ezért a bíróság, amikor a tanúvallomások és az aggálytalan szakértői vélemény alapján hozta meg ítéletét.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperesnek - a kifejtett ügyvédi munkával arányban álló - felülvizsgálati költségét megfizetni.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2009. január 13.

. Murányi Katalin sk. a tanács elnöke, dr. Róth Pálné sk. előadó
bíró, Tamáné dr. Nagy Erzsébet sk. bíró